

TRGOVSKI LIST

Časopis za trgovino, industrijo in obrt.

Abonement za Jugoslavijo: celoletno 180 Din, za 1/2 leta 90 Din, za 1/4 leta 45 Din, mesečno 15 Din; za inozemstvo: 210 Din. — Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Gregorčičevi ulici št. 23. — Dopisi se ne vračajo. — Račun pri pošti, hranilnici v Ljubljani št. 11.953. — Telefon št. 30-69.

Leto XVI.

V Ljubljani, v soboto, dne 8. aprila 1933.

Štev. 41

Plenarna seja Zbornice za T.O.

„Ne pustimo pasti Jugoslavije - a ne pustimo si vzeti tudi pravice kritike“
- Cela vesta predlogov za zboljšanje gospodarskega položaja - Proti prerigorozni davčni praksi - Socialna politika naj krene na pravo pot - znižanje obrestne mere - Nazadovanje trgovine

Položaj našega gospodarstva postaja vse težji in težji. Nejenljiva dolgotrajnost gospodarske stiske izžrpava vedno bolj tudi zadnje rezerve, ki pa bi bile vsled poloma na denarnem trgu še bolj potrebne. Poslovanje se vsled tega vedno bolj zožuje in zaslužek pada in je že dosti pod črto normalnega povprečja. Na drugi strani pa raste režija in rastejo stroški. Tako nastaja za vedno večje število podjetij naravnost brezizhodna situacija, ki se jasno kaže v velikem padcu trgovskih obratov.

V ponos našim gospodarskim krogom pa je treba reči, da kljub obupni težavnosti situacije njih volja še ni zlomljena. Ne bomo vrgli puške v koruzo, je klic naših pridobitnikov, temveč vsak na svojem mestu, vsak v svojem podjetju bomo vztrajali, da pridemo s složnim delom do rešitve. Ta zdrav in občudovanja vreden optimizem pa žal ni nikjer niti skromno honoriran.

Ko se naši gospodarski krogi bore mestoma že na zadnjih postojankah, da rešijo gospodarstvo, ne vidijo prav nikjer zaveznikov in pomoči. In vendar bi bilo pričakovati, bi bila že dolžnost odločujočih činiteljev, da poskrbe gospodarskim ljudem vsaj malo oddiha, da neprestani boj ne izžrpa njih sil. Že kako lažje bi gospodarski krogi vodili svoj težki boj, če bi videli, da se vsaj upošteva njih dobra volja, da najde njih prizadevanje pravo razumevanje in da se vsaj njih najbolj kardinalne, ki so obenem elementarne zahteve gospodarstva upoštevajo. Mesto tega pa:

Ko raste režija, rastejo tudi davki.

Ko rastejo izdatki, rastejo tudi socialne dajatve.

Ko pada zaslužek, se dvigajo javne dajatve.

Je to nerazmerje, ki mora gospodarstvo uničiti, a na gospodarstvu sloni vse državno življenje in tudi vse kulturno življenje naroda.

Rešitev gospodarstva je zato prva dolžnost.

In gospodarski ljudje so čisto v službi te težke dolžnosti. Zato se sprašujejo, če res ni mogoče znižati državnih izdatkov, a če se jih zviša, da se jih zviša tako, da ne bi trpelo gospodarstvo. Vedno in vselej pa je za ta vprašanja eden in isti odgovor: Če bi se v državnih podjetjih bolje gospodarilo, če bi bila uprava boljša, če ne bi trpeli za napakami birokratizma, bi bile vse težave neprimerno manjše. Toda nas duše napake, ki se po nepotrebnem delajo, mi ne napredujemo, ker ne sunemo ovir izpred nog.

V tem je oni odlični in veliki razlog, da si gospodarski krogi ne morejo pustiti kratiti svoje pravice do benevolentne kritike, to je razlog, da se bo iz njihovih vrst vedno čula kritika, dokler bo obstojala le ena nepotrebna napaka. Ta kritika je izraz one velike volje, da hočemo imeti Jugoslavijo, našo domovino, lepo, ker jo ljubimo tako, da smo srečni le, kadar se vsa sije v sijaju čiste lepote. Vsaka beseda te kritike je zato en granični kamen več za fundament naše države, vsaka beseda te kritike je zato novo sredstvo za utrditev naše države. Vsak dober državnik bi moral sam zahtevati, da bi bilo čim več takšne kritike in nikdar ne bi moglo skri-

ti napake razjedati zdravega organizma Jugoslavije.

Pri vsej tej očitni resnici pa moramo doživeti, da se najdejo nekateri, ki slabo tolmačijo to voljo gospodarskih ljudi po boljšem, ki napačno razumejo to ustvarjajočo kritiko. Da, celo to je mogoče, da se očita defetizem zaradi benevolentne kritike našim gospodarskim ljudem, ki mirno lahko rečejo o sebi, da so oni fundament Jugoslavije, ki drži danes vso ogromno pezo gospodarske stiske. Zato je prav in pravilno, da je plenarna seja Zbornice tako temeljito obračunala s tem zlohotnim pojmovanjem tudi najbolj dobrohotne kritike gospodarskih stanov.

Napake je treba odpraviti, da se ne bo denar razmetaval po nepotrebnem. Pa tudi zato, da morejo naši davkoplačevalci dobiti vsaj nekaj oddiha. Nedopustno je vsako novo zviševanje davkov in če hoče davčna uprava, da ne bo lepega dne brez davkoplačevalcev, potem mora prenehati

s svojo prerigorozno prakso. Že celo pa se ne sme zgoditi več, da se prodaja v brezcenje blago davčnih dolžnikov, ki so dokazali, da imajo vso voljo zadostiti svojim obveznostim. Ne gre, da bi pritožbe proti davčni praksi nikdar ne našle pravega odmeva, kajti naj bo davčna uprava prepričana, da ne bi bil nihče tako vesel ko davkoplačevalec, če mu ne bi bilo več treba govoriti o davkih.

Stare napake treba odpraviti, a potem najti nova pota. Včerajšnja plenarna seja je pokazala takih novih potov mnogo. So tu predlogi svetnika Lenarčiča, so tu nad vse utemeljeni predlogi ministra Mohoriča, so tu predlogi drugih zborničnih članov, ki vsak s svoje stroke kaže, kako mora hoditi naša gospodarska politika. Naj se ti predlogi že vendar enkrat upoštevajo in naj se izvedejo. Je vendar že mučno, če se morajo vedno in vedno ponavljati iste zahteve, ki pa nikdar ne dočakajo ugodne rešitve. Tako se prav res ne kaže dobre volje za napredek gospodarstva.

Ze od nekaj velja naša zbornica kot naš domači gospodarski parlament, ki je vedno na svojem mestu in ki vedno v pravem času podaja prave predloge. Kje bi že bilo naše gospodarstvo, če bi se samo del teh predlogov izvedel. Mogli bi že zaklicati, da je gospodarska stiska za nami.

Tako pa nas tlači še naprej in ovira vsak razmah. Zato pa je treba, da se glas našega gospodarskega parlamenta vendar enkrat že upošteva, da se več važnosti polaga na gospodarska vprašanja in da se njim prizna naravnost prvenstvena važnost. Naš gospodarski parlament je pokazal pravo pot, čas je, da krenemo na to pot.

Točno ob deveti uri je otvoril predsednik Ivan Jelačin prvo letošnjo plenarno sejo Zbornice, ki so se je udeležili skoraj vsi člani. Pozdravil je zastopnika bana dr. Borštarnja in nato takoj podal svoje poročilo.

Poročilo predsednika Jelačina

Prag letošnjega novega leta smo prestopili v globoki zavesti, da svet še ni prebrodil težkoč, ki so se v lanskem letu pojavile v tako kritični obliki v gospodarstvu vseh držav in izzvale povsod težke socialne posledice ter vzele v vse javno gospodarstvo globoke brazde. Ne gre pa le za prehodni pojav, marveč preživljamo veliko dobo gospodarskega, socialnega in družabnega presnavljanja in preoblikovanja, ki zahteva od nas vseh podvojenih naporov in vztrajnosti, da v tej splošni zmedii ohranimo pozicije našega gospodarstva.

Ni nobenega dvoma več, da bo letošnje leto v razvoju mednarodnih odnošajev držav zelo odločilno. Usoda razorožitvene konference in svetovne gospodarske konference bo merodajna za to, ali se bolj približamo novi ureditvi svetovnega gospodarstva ali pa se zopet oddaljimo, kakor se to že dogaja sistematično vseh zadnjih pet let. Vse to, kar se odigrava v velikem obsegu v velikem svetu, se odigrava v malem tudi v naši ožji domovini, le v mnogo blažji obliki. Vse to, kar se vleče kot rdeča nit, že leta skozi vse delovanje stanovskih in strokovnih organizacij, dokazuje, da je nastopila tudi pri nas doba, ko skušajo novi pojavi spremeniti stare preizkušene oblike obratovanja. Vedno večji obseg šušmarstva, poseganje drugih stanov ali organizacij v obrtne pravice trgovine, industrije in obrti, nerednosti v trgovanju na škodo poklicnega trgovstva, enostransko favoriziranje kooperativnega gospodarstva in javnega podjetništva, vse to ima svoje mnogo globlje ozadje.

Ti pojavi se ne dajo več zajeti z okvirom predvojnega konkurenčnega tekmovanja gospodarske zasebne inicijative in interesnih konfliktov posameznih stanov, marveč kažejo vse znake preplastitve družbe. V teh časih in v takih razmerah postaja naloga naše Zbornice posebno težka in delikatna, da odmeri pravilno črto razvoja, da ne ovira naravnega toka življenja, da pravilno uoči interese gospodarstva kot celine ter da skuša čimbolje

spraviti v sklad interese raznih gospodarskih panog.

Zbornica opazuje v okviru dolžnosti, ki so ji predpisane po zakonu, vse te pojave novega gospodarskega prevrevanja in se trudi, da bi se to izvršilo s čim manjšimi težkočami in čim manjšimi žrtvami in da bi se ravnovesje gospodarskih sil v interesu splošnega blagostanja čim popolneje ohranilo. V teh par kratkih besedah je povedan program zborničnega dela, ki se konkretno izvršuje v vsakdanjem delu intervencij, opozoril, spomenic ter v živahnem osebnem stiku z vsemi krogi interesentov.

Naš notranji gospodarski položaj

karacterizira predvsem ustaljenje dinarja v mednarodnem obračunu in stabilnost njegove kupne moči. Pogajanja, ki se vodijo s tujimi upniki, so se uspešno razvila in opravičujejo polno nado na skorajšnjo povoljno zaključitev. Z odlaganjem plačil anuitet bo potreba države na devizah bistveno zmanjšana in s tem tudi naš devizni trg mnogo bolj normaliziran. Trgovinska bilanca je zaključila z aktivnim saldrom. To dejstvo je tembolj razveseljivo, ker je ravno v zadnjem času mnogo držav postorilo ukrepe glede uvoza in s tem tudi interese našega agrarnega izvoza močno prizadelo.

Iznenadilo nas je predvsem, da so pogajanja za podaljšanje

trgovinske pogodbe z Nemčijo

ostala brezuspešna. Ker je bil nenadni prelom pogajanj objavljen šele dan pred potekom pogodbe, ni bilo interesentom mogoče, da izvršijo potrebne dispozicije glede blaga, ki se je nahajalo na poti ter je preko noči zapadlo visokim uvoznim carinam maksimalne tarife. Kakor znano, nam je bila lani trgovinska pogodba z Nemčijo odpovedana, da bi mogli Nemci povečati uvozno carino na jajca od 5 na 70 zlatih mark, kar pomeni prohibitivno carino 12-60 Din na kg brutto. Nemčija zavzema v naši zunanji trgovini zelo važno mesto ter stoji pri uvozu z 19,3% na

prvem mestu, pri izvozu pa z 11,3% na četrtem mestu. Naša trgovinska bilanca z Nemčijo je bila stalno globoko pasivna, ker je izvoz živine v Nemčijo do skrajnosti otežkočen in se je Nemčija tudi v žitaricah s povečanjem lastne produkcije rži lani že popolnoma osamosvojila od uvoza. Izvoz industrijskih sirovin in polfabrikatov pa nikakor ni mogel v ceni odtehtati vrednosti našega uvoza visokovrednostnih izdelkov plemenitih industrij iz Nemčije. Ker je znašal naš uvoz komaj pol odstotka vsega nemškega uvoza, smo mi mnogo bolj prizadeti, zlasti pa pomeni brezpogodbeno stanje za naš izvoz tako težak udarec, da je cena za nekatere predmete že ponovno padla.

Na drugi strani pa bo vsled strukture našega uvoza deviacija importa v korist tretjih držav le neznatna ter bo v pretežni meri obremenila le tuzemskega potrošača, ki si večine teh uvoznih predmetov ne more nabaviti drugod. To velja predvsem za barvila, zdravila, kemične preparate, stroje ter strojne dele. Zeleti bi bilo, da bi se še tekom spomladi vzpostavili zopet normalni gospodarski odnošaji z Nemčijo na način, ki bi nam jamčil primerno vpoštevanje interesov našega izvoza.

Trenutno se vršijo

z Madjarsko trgovinska pogajanja

v Budimpešti, da bi se na podlagi kontingentnega sistema, ki ga je ona uvedla, zagotovili za naš izvoz normalni letni kontingenti. To vprašanje zadeva posebno gospodarske kroge iz mariborskega okrožja in Prekmurja. Pogajanja še niso zaključena, vendar se nadamo, da bo prišlo do sporazuma, v katerem bodo naši izvozniki interesi pravično ocenjeni. Še važnejše pa je, da se s to pogodbo uredi končno tudi plačilni promet in najde način za likvidacijo starih zamrzlih terjatev.

Zaključek formalnega

pakta Male Antante

otvarja glede bodočega razvoja ureditve odnošajev med Čehoslovaško, Rumunijo in

stvar ne dela prav in smatrali smo za svojo dolžnost, da na napako opozorimo, da se ne bi ta več ponavljala. Vedno pa je bila naša kritika izrečena iz najboljše volje in je služila samo enemu cilju, da pripomore h ozdravljenju. Zato moram s največje odločnosti odkloniti insinucijo, da bi bilo med nami le količkaj defetizma. Slovesno izjavljam, da smo se vedno zavedali svoje dolžnosti in zato nikdar ne bomo dopustili v naše vrste niti sence defetizma. Dopustiti pa tudi ne moremo, da ne bi smeli povedati svojega mnenja, če vidimo, da se dela napak. Upravičeni in gradilni kritiki se ne moremo odpovedati.

Vemo, da je današnji gospodarski položaj nad vse težaven, vemo, da je tudi zunanji položaj nad vse napet, zato pa tudi vemo, da je rešitev odvisna le od nas samih. Vztrajati moramo na svojih mestih in vsak mora v svojem podjetju delati za izboljšanje razmer. Vsi pa moramo strniti svoje vrste, ker v složnem delu je boljša bodočnost.

Nato omenja predsednik Jelačin, da bo skupno z gen. tajnikom Mohoričem priredil v torek zvečer v Trgovskem domu sestanek, na katerem bo povedal minister Mohorič nekaj svojih misli o proračunu, sam pa bo govoril o gospodarskem položaju. Vabi vse, da se tega večera udeležijo, da se pogovore o skupnem delu in da se ustvari prilika za splošno delo.

Kakor so razmere težke, toda puške ne bomo vrgli v koruzo. Zbornica bo delala naprej, da se država utrdi, ker Jugoslavije nikdar ne bomo pustili pasti!

Nikdar ne bomo dopustili, da bi se razdiralo to, kar je nastalo po naši najbolj vroči želji. Ne bomo pa tudi dopustili, da bi se rezal neenak kruh, ker ne priznavamo nobenih dvojnih vrst državljanov in zato bomo vedno zahtevali, da morajo biti vedno enaki vsi Srbi, Hrvati in Slovenci, če nosijo enaka bremena.

Ne izjavljamo to iz nobenih demagoških razlogov, ker smo vedno proti demagogiji. Mnogo zakonov pa je nastalo le iz demagogije, kar se zlasti vidi na trošarinskem sistemu. Mi smo se zato vedno borili proti znižanju trošarine na vino, kajti kdor pije, naj tudi plača. Predlagali smo mnogo bolj primeren davčarski sistem, ali nismo uspeli. Zato se bomo proti sedanji trošarinski praksi borili še naprej, dokler ne zmagamo.

Zavedam se svoje dolžnosti do države in to se vidi tudi pri plačanju davkov. V svojem proračunskem govoru je povedal minister Mohorič, da je v vsej državi 2700 milijonov zaostalih davkov, a od teh v Sloveniji niti ne 40 milijonov, torej znatno manj ko 2%. Mi smo torej plačevali davke in zato smemo reči davkariji, naj loka ne prenapenja. A lok se prenapenja. Te dni je šlo od davkarij 2000 pozivov za plačanje rentnine. Celó od dijaških gospodinj se zahteva, da plačajo od svojih neznatnih podnajemnin davek. Gospoda, to je pretiravanje, ki ni zdravo!

Apeliramo zato na davčno upravo, da korigira svoje postopanje. Vemo, da se enake napake delajo povsod in vsi vemo, kakšne pritožbe so se slišale v skupščini zaradi prevzemanja tobaka v Srbiji, a vendar ni nihče očital, da je v teh pritožbah defetizem.

Zato tudi mi ne dopuščamo takih očitkov. Prav posebno pa moramo nastopiti proti temu, kadar se nas namenoma napakno razume. Z ostrimi besedami je zavrnil predsednik Jelačin tiste, ki govore v Beogradu drugače ko v Ljubljani, ki se upajo denuncirati svoje rojake. Jaz govo-

rim v Beogradu to, kar v Ljubljani in ne bojim se povedati vedno svojega mnenja in tako bom delal, dokler bom užival vaše zaupanje!

Vemo, da ni mogoče vsega doseči, toda naj se nam ne jemlje dobre volje, če z najpoštenjšimi nameni in z vseskozi benevolentno kritiko hočemo doseči izboljšanje.

Z apelom h složnemu in vztrajnemu delu je med glasnim odobravanjem vseh zaključil svoja izvajanja predsednik Jelačin.

Predlogi zborničnega svetnika Lenarčiča

Slišali smo predsednikovo poročilo, ki jasno govori, v kakšnih težkih prilikah živimo. Izvzemši vseskozi uspešnega poročila o delu Zbornice, so poročila o vsem drugem žalostna. Najtežja pa je kriza denarstva, ker sloni vse gospodarstvo na kreditu. Denar je izgubil veljavo, h temu je prišla še težava s hranilnimi knjižicami, ki jih odklanjajo celo davkarije. Na drugi strani pa so socialne ustanove gospodarstvu pobrale njegov obratni kapital in ga zazidale v palačah in zgradbah. Z ozirom na vse te težave predlaga govornik:

1. Država naj preskrbi denarnim zavodom in združenjem, ki so zdrave, cenene kredite na podlagi njih imetja, tudi zamrzlega.
2. Država naj objavi, da sprejema tudi hranilne knjižice zavodov, ki so aktivni.
3. Poštna hranilnica naj podpre zavode onih banovin, iz katerih prejema vloge.
4. Zaščitne odredbe za dolžnike naj se odpravijo.
5. Izredni časi zahtevajo tudi izredne ukrepe in pasivna državna podjetja naj se odstopijo zasebnikom.
6. Skliče naj se gospodarska anketa, ki bo izvedla na licu mesta štedenje povsod, kjer je to potrebno.

Obiščite automatični bufet D A J - D A M

Minister Ivan Mohorič:

Osnovno vprašanje vsega gospodarstva je vprašanje kredita, in sicer cenonega kredita, kajti brez tega se neha vsaka gospodarska aktivnost. Rentabiliteta podjetij je tako padla, da so 10-14% obresti čisto nemogoče. Najbolj se branijo pocenitvi kredita naše privilegirane banke, ki se zagovarjajo s tem, da so po zakonu vezane na sedanjo obrestno mero. Ta zagovor pa ne drži, ker ti zakoni so bili sklenjeni v dobi dobre konjunkturo, ki je danes ni. Življenje zahteva nižje obresti in življenje je močnejše od zakona in zato treba te izpremeniti, če zahteva tako gospodarstvo.

Znižanje obrestne mere pa je potrebno tudi zato, ker nismo bogati. Pred nastankom finančne krize smo imeli 14 milijard vlog, toliko ko je znašal proračun. Danes imamo 9 milijard vlog in toliko znaša tudi proračun. Od vsega narodnega dohodka smo mogli v najboljših letih prihraniti le eno milijardo in v najboljšem letu smo izvozili blaga za 9 milijard, kolikor znašajo vsi naši prihranki. Danes pa izvažamo le za 3 milijarde in o prihrankih ne more biti govora. Zato treba organizirati cenen kredit.

Vse države so bile v slični situaciji. Nismo si pa znali pomagati drugače ko s policijskimi odredbami, da smo vlagatelja kratkomalo odgnali od okenc. Avstrija je

morala na mah zbrati 100 milijonov, da reši Creditanstalt, Češkoslovaška je morala priskočiti na pomoč Živnostenski banki, Mussolini svojim zavodom za javna dela, Nemčija svojim D-bankam. Vse te države so izvršile v pomoč svojih denarnih zavodov potrebne operacije, ki pa nimajo nič skupnega z inflacijo.

Nam danes ni treba nič drugega, ko da se izvede mobilizacija zamrzlih kreditov za investicije. Ustanoviti bi se moral poseben zavod, ki bi z državno garancijo prevzel industrijske investicijske kredite in dal za nje denarnim zavodom na razpolago novčanice. Mogla bi biti ta zavod tudi Drž. hipotekarna banka. Te novčanice ne bi vplivale na tečaj dinarja in tudi ne bi pomenile nobene inflacije.

Predlogi gospoda Lenarčiča se dele v dve skupini. Prva se tiče štedenja. Številke proračuna dokazujejo, da se še vedno premalo štedi. Upati je, da se bo sedaj bolj, ker se je s finančnim zakonom ustanovil poseben odbor za štednjo, ki bo mogel takoj na licu mesta izvesti potrebno štednjo. Temu odboru bo tudi zbornica predložila predloge g. Lenarčiča.

Druga skupina predlogov pa se tiče sanacije denarstva in minister Šumenkovič je ustanovil v ta namen poseben posvetovalni odbor, kateremu bo predložila zbornica predloge g. Lenarčiča.

Nadaljnji predlogi.

Nato je poročal predsednik Jelačin o novem zborničnem statutu, ki je postal potreben po novem obrtnem zakonu. Ker je treba izdelati tudi poseben poslovnik, predlaga, da se izvolijo v odbor za ta poslovnik gospodje: Bahovec in Pintar za trg. odsek, dr. Rekar in Heinrichar za industrijski in Bricelj ter Kavčič za obrtni odsek.

O računskem zaključku je poročal v imenu računskih pregledovalcev zbornični svetnik gosp. Josip Lavtižar. Premoženje zborničnega zaklada ob koncu l. 1932 je znašalo Din 4.452.069-65 v gotovini, vrednostnih papirjih in hranilnih vlogah. Ostalo premoženje je porazdeljeno na razne fonde, ki so glede porabe vezani na že določene namene. Na podlagi izvršene revizije je predlagal, da se računski zaključek odobri in predloži kr. banski upravi Dravske banovine. (Sprejeto.)

Zbornični svetnik g. Stane Vidmar je nato poročal o reviziji zakona o prisilni poravnavi, zbornični podpredsednik Josip

Rebek o praksi izvajanja zakona o inspekciji dela s ozirom na sedanji položaj obrtništva in zbornični svetnik Jakob Zdravce pa o aktualnih vprašanjih davčne politike in davčne prakse.

Vsi referati in predlogi so bili soglasno sprejeti.

Sledili so

samostojni predlogi:

Kot prvi je poročal predsednik Jelačin o nakupu Obrtnega doma v Celju.

Predlaga, da se odkupi od Slov. obrtniškega društva obrtni dom v Celju, ki naj služi s tem še naprej obrtništvu kot zavetišče. A tudi iz nacionalnih razlogov je prav, da se podpre pozicija Obrtniškega društva. Za Obrtni dom bi plačala Zbornica 320.000 Din, kateri znesek pa bi se obrestoval po 7%. Na vprašanje g. Zdravca pojasni nato predsednik Jelačin obširno ves nakup. Dom je vreden danes mnogo več. Ko ga je kupilo Slovensko obrtno društvo, je bila kupnina notarsko ugotovljena s 350.000. Z novimi investicijami pa je veljal dom društvo 626.000 Din. Vsled finančnih težav pa društvo ne more več zmagati obresti in zato se je obrnilo na Zbornico, ki predlaga vse one pogoje, ki jih je predlagalo društvo samo. Društvo bo imelo še naprej brezplačno vse dosedanje prostore, v domu pa bo prostor tudi za okoliški gremij in za druga društva.

Po teh pojasnilih so bili predlogi predsednika Jelačina soglasno sprejeti in Zbornica je znova dokazala, da skrbi za interese obrtništva.

Nato so sledili drugi samostojni predlogi:

Zbornični svetnik Josip Lavtižar je stavil predlog za pospeševanje tujkega prometa s olajšanjem deviznega prometa.

Zbornični podpredsednik in predsednik trgovskega odseka Konrad Elsbacher o ocenjevanju najemnine, odnosno najemne vrednosti za odmero zgradarine, katero vprašanje je postalo zlasti mužno vsled povišanja zgradarine in to tudi za nove hiše.

Zbornični podpredsednik in predsednik obrtnega odseka Josip Rebek je poročal o zgradarini za obrtniške delavnice in hiše obrtnikov na deželi, ki se naj oproste davka. Dodatno h temu predlogu je predlagal g. Jakob Zdravce, da velja to tudi za trge, ki imajo podeželski značaj.

Zbornični svetnik Andrej Oset je stavil predlog, da se omeji trošarine prosta prodaja vina v količinah izpod 50 l od strani vinogradnikov.

Zbornični svetnik Ivan Bahovec je poročal o konkurenci, ki jo povzročajo legalni trgovini konzumne zadruge, ki kupujejo tudi z nečlani. Predlaga, da se obdačijo vse konzumne zadruge, ki trgujejo tudi z nečlani.

Zbornični svetnik Fran Bureš je stavil tri samostojne predloge: 1. za izboljšanje sedanjih finančnih razmer, 2. glede sestave davčnih odborov in 3. proti razpečavanju blaga zasebnikom po fabrikantih.

Zbornični svetnik Josip Lavtižar je končno predlagal, da Zbornica nastopi proti neupravičeni podražitvi cementa, ki se je lani podražil za 400, letos pa zopet za 200 dinarjev.

Vsi ti predlogi so bili soglasno sprejeti.

Ker je bil s tem dnevni red izčrpan, je zaključil predsednik Jelačin z zahvalo vsem referentom, predlagateljem in navzočim ter prosil, da Zbornico še nadalje podpirajo z iniciativnimi predlogi.

Veletrgovina kolonijalne in špecerijske robe

Ivan Jelačin

Ljubljana

Zaloga sveže pražene kave, mletih dišavin in rudninske vode.

Točna in solidna postrežba! — Zahtevajte cenik!

Trgovci in industriji!

Trgovski

list

se priporoča za

inseriranje!

Brzjaviti: Krispercoloniale Ljubljana — Telefon št. 2263

Ant. Krisper Coloniale

Lastnik: Josip Verlič

Veletrgovina kolonijalne robe.

Velepražarna kave.

Mlini za dišave.

Točna postrežba.

Ljubljana

Dunajska cesta 33

Ustanovljeno leta 1840

Zaloga spirita,

raznega žganja in

konjaka.

Mineralne vode.

Ceniki na razpolago.

Motvoz Grosuplje

domač slovenski izdelek — Svoji k svojim!

Tovarna motvoza in vrvarna d. d.
Grosuplje pri Ljubljani